

JAROSŁAW WILK
PAWEŁ DOPIERAŁA
KWS Lochow Polska Sp. z o.o.
jaroslaw.wilk@kws.com

Skuteczność działania regulatorów wzrostu i ich wpływ na plonowanie żyta ozimego

W uprawie żyta mieszańcowego jedną z cech mającą istotny wpływ na wysokość i jakość plonu jest wyleganie roślin. W intensywnych technologiach prowadzenia łanu żyta musimy korzystać ze środków, które przeciwdziałają temu zjawisku. Jest to możliwe dzięki zastosowaniu substancji chemicznych — retardantów, wpływających na skrócenia źdźbła i wzmocnienie tkanki mechanicznej. W przypadku uprawy żyta na dobrym stanowisku przy wysokim nawożeniu azotowym oraz przy dostatecznej zasobności stanowiska w wodę regulator wzrostu należy zastosować bezwzględnie.

Celem badań było dobranie jak najefektywniejszej kombinacji retardantów dostępnych na rynku, aplikowanych w różnych fazach rozwojowych roślin w uprawie żyta ozimego na glebach dobrych. Szesnastoobiektowe doświadczenie polowe zostało założone w sezonach 2016–2017 i 2017–2018 w jednej miejscowości, w czterech powtórzeniach, na jednym poziomie agrotechniki, na poletkach o wielkości 14 m². W doświadczeniu została użyta stosunkowo podatna na wyleganie odmiana KWS Livado. Zabiegi przy pomocy opryskiwacza rowerowego były wykonywane w czterech fazach rozwojowych — BBCH 29/30 (koniec krzewienia, początek strzelania w źdźbło), BBCH 31 (pierwszy węzeł przynajmniej 1 cm nad węzłem krzewienia), BBCH 32 (drugi węzeł co najmniej 2 cm nad pierwszym) oraz BBCH 39 (liść flagowy całkowicie rozwinięty). Otrzymane wyniki opracowano statystycznie za pomocą programu FiVal. 15 kombinacji porównano do niechronionego wzorca. Analiza wariancji wykazała istotne różnice w plonowaniu obiektów, którymi były różne kombinacje retardantów i terminów ich zastosowania. Zaobserwowano także ich istotny wpływ na masę tysiąca ziaren, wysokość roślin, wyleganie oraz termin kłoszenia i dojrzewania.